

ת"פ 12772/11/15 - מדינת ישראל נגד סאמי ג'מאל אבו בכר

בית משפט השלום בעכו

09 נובמבר 2015

ת"פ 12772-11-15 מדינת ישראל נ' אבו בכר
12810-11-15

לפני כבוד השופטת אביגיל זכריה
המאשימה
נגד
סאמי ג'מאל אבו בכר
הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: מר דרור פסקוביץ, מתמחה בתביעות

הנאשם: הובא

הסניגור: עו"ד עבד פיראס, מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם הודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום, לכן אני מרשיעה אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ו, 09/11/2015 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. מכתב האישום עולה כי מדובר בנאשם, תושב הרשות הפלשתינאית, אשר ביום 4/11/15 נמצא שוהה בשטח מדינת ישראל מבלי שהיה ברשותו היתר כניסה ושהייה כדן.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה בטיעוניו לעונש בפניי טען כי בשים לב לתקופה הספציפית בה אנו מצויים בימים אלה, בה חלה הסלמה משמעותית באירועי טרור כלפי אזרחי מדינת ישראל בכל רחבי הארץ וכאשר חלק ניכר מהמפגעים הינם שוהים בלתי חוקיים - יש מקום להחמיר בעונשם של שוהים בלתי חוקיים המצויים בארץ.

עוד נטען כי מאחר וכניסת השוהים הבלתי חוקיים מוסיפה נטל משמעותי וניכר על כוחות הביטחון בכל רחבי הארץ הרי שבקביעת העונש המתאים יש להתייחס לא רק לנזק שנגרם בפועל מכניסתו הלא חוקית של הנאשם אלא גם לנזק שעלול היה להיגרם.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לפס"ד אלהרוש אשר על פיו המתחם נע בין מאסר על תנאי ל- 5 חודשי מאסר כשהדברים נתונים לשינוי על פי המצב הבטחוני הקיים במדינה.

משכך, עותרת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יפחת מחודשיים וכן מאסר על תנאי.

4. מנגד, טען הסניגור כי הלכת אלהרוש קבעה כי המתחם מתחיל ממאסר מותנה ואין מקום להגביה את רף הענישה כך שיתחיל ממאסר בפועל.

עוד הטעימה ההגנה כי מדובר באדם נשוי בעל משפחה וכי כניסתו לישראל הייתה אך ורק לצורכי עבודה בעקבות המצב הכלכלי ששורר באזור מגוריו. עוד נטען כי אין בטיעון הכללי כדי לסתור את הנתון לפיו הנאשם הספציפי נכנס לישראל לצורכי עבודה בלבד ללא עבירות נלוות.

הסניגור הפנה לפסקי הדין שניתנו על ידי ביהמ"ש המחוזי בחיפה בעפ"ג 46537-10-15 מיום 29.10.15 ובעפ"ג 63731-10-15 מיום 1/11/15 וביקש לגזור מהם את הקביעה שאין בעצם האירועים האחרונים כדי לשנות את מתחם הענישה שנקבע בהלכת אלהרוש וכי באותם פסקי דין לא מצא בית המשפט המחוזי להתערב בקביעות של בתי משפט קמא אשר בחלקם הסתפקו בימי מעצר ספורים לנאשמים אחרים בנסיבות דומות.

בסופו של יום טענה ההגנה כי מעצרו של הנאשם עד כה, בצירוף עונש צופה פני עתיד, די בו כדי להלום את העונש הראוי במקרה זה.

לעניין העבירות המופיעות ברישום הפלילי שבגין הורשע בבימ"ש צבאי בשומרון, טענה ההגנה כי מדובר בעבירות שהוטלו על ידי ריבון אחר לפי חוק אחר ואין בהן כדי לשנות את המתחם בעבירה דנן.

דין והכרעה

5. בהתאם לתיקון בית המשפט נדרש לבחון מהו הערך המוגן אשר נפגע על ידי ביצוע העבירה נשואת כתב האישום. הערך המוגן, אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה בתיק זה, הינו בטחון המדינה ובמידה מסוימת גם השמירה על בטחון תושביה. בכניסתם של תושבי הרשות הפלשתינאית שלא כדין לתחומי המדינה טמונה מסוכנות פוטנציאלית לביטחונה ולביטחון תושביה - שלאחרונה מקבלת תוכן ממשי וקונקרטי במסגרת גל הטרור הנוכחי.

ברי כי מידת המסוכנות או אפקט ההרתעה הנדרש במסגרת ההליך הפלילי עלולים להיגזר בין היתר גם מהמצב הבטחוני הנתון בכל נקודת זמן ואין דין ימי רגיעה כדין ימי גל טרור.

הדברים מוצאים ביטוי חוזר ונשנה בפסיקת ביהמ"ש העליון ובעניין זה ניתן להפנות לרע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מ"י** וממילא גם בפסיקת ביהמ"ש המחוזי בחיפה אליה הפנה הסניגור המלומר אשר רק ביום 29/10/15 חזר על האמור בהלכת אלהרוש במסגרת עפ"ג 46537-10-15.

יצוין, כי מקובלת על"י עמדת ב"כ המאשימה כי ישנן תקופות בהן הסיכון הביטחוני מוגבר, ממילא מתעצם הסיכון הטמון העבירה מסוג זה והדברים עשויים לקבל ביטוי מתאים בקביעת מתחם הענישה והטלת העונשים הספציפיים ובעריכת האיזון המתאים בין הענישה הפרטנית וההרתעה הכללית - תכלית שעומדת בפני עצמה בבסיס דיני העונשין - והכל תוך בחינת כל מקרה לגופו ובפריזמה של הנאשם הספציפי.

אין בידי לקבל את עמדת ההגנה כי הסיכון הביטחוני אין בו כדי להוות פרמטר בעת עריכת האיזון המתאים ובחינת העונש ההולם במסגרת מתחם הענישה הקיים. דומה כי כלל האירועים המתרחשים בימים אלו ממש מדברים בעד עצמם. ואולם יובהר כי אין באמור כדי להצדיק בנקודת זמן זו חריגה ממתחם הענישה אלא קביעת עונש במסגרת המתחם שיהלום את נסיבות המקרה ואת צורכי ההרתעה. לטעמי ברי כי הנתון לפיו נאשם ספציפי לא גרם לאירוע בטחוני אין בה להוביל לקביעה כי רכיב ההרתעה ליחיד ולרבים - אינו תקף בעניינו, שאחרת כלל לא היינו נדרשים להעמדה לדין והטלת עונשים על שוהים בלתי חוקיים. העבירה שנעברה על ידי הנאשם - כניסה לישראל שלא כדין וגם בהעדר עבירות נלוות - היא לבדה מצדיקה הטלת עונש הנופל במסגרת מתחם הענישה על פי שיקול דעתו של השופט היושב בדן ותוך התחשבות בנסיבות פרטניות וכלליות כפי שקובע תיקון 113.

עוד יצוין כי קראתי בקפידה רבה את פסקי הדין שהוצגו על ידי בית המשפט המחוזי בעת האחרונה בתיקים דומים ולא מצאתי כי נקבעה בהם חריגה ממתחם הענישה כפי שנקבע בהלכת אלהרוש וברוב המקרים אישרו את החלטות בתי המשפט קמא בהיותן נופלות בטווחי מתחם זה ואינו חורגות מגדר הסביר, כל מקרה על פי עניינו.

6. ולגופו של עניין:

בנסיבותיו של תיק זה, משלא הובאו בפני נסיבות חריגות, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם הענישה בתיק זה ביחס לנאשם נותר במסגרת המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש ואולם אין הדבר בהכרח אומר כי יש להסתפק במתחם התחתון של הענישה. דווקא בשים לב לעמדת ביהמ"ש המחוזי בערעורים שהוצגו בפני בתיק 46537-10-15 בו צוין כי ימי המעצר שנקבעו על ידי ביהמ"ש קמא היו על הצד הנמוך ברף התחתון - הרי שיש מקום להורות על מאסר בפועל.

עוד יצוין כי לאחרונה ניתנה שורה של פסקי דין על ידי ביהמ"ש השלום בעכו מהם עולה כי בנקודת זמן זו דורשת תכלית ההרתעה הטלת מאסרים בפועל, גם אם בשיעור מתון- אשר עליהם לא הוגש ערעור.

ראו לדוגמא: ת.פ. 54610-10-15 מ"י נ' ג'אסר תורכמאן בו נגזרו 20 ימי מאסר בפועל; ת.פ. 48327-10-15 מ"י נ' עאיד קלאוה בו נפסקו 31 ימי מאסר בפועל; ת.פ. 48278-10-15 מ"י נ' ענאן עצאצעה בו נפסקו 31 ימי מאסר בפועל; ת.פ. 54985-10-15 מ"י נ ג ד אבו ערה ואח' בו נפסקו 31 ימי מאסר בפועל.

7. במסגרת קביעת העונש המתאים בתיק זה נתתי דעתי גם להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה כשיקול לקולא.

לענין העבירות האחרות הרי שבשים לב למועד ביצוע העבירות בשנים 2009 ו- 2010 וביחס לעבירה של כניסה לישראל, מדובר בעבירה ראשונה - הרי שלא מצאתי כי יש בכך לשנות את המתחם. יצוין כי ביחס לכניסה הנוכחית כאמור, לא נטען כי בוצעה עבירה נלווית.

8. לאחר שנתתי דעתי לפסיקות שכבר ניתנו לאחרונה לרבות ע"י ערכאת הערעור ולאחר ששקלתי את עניינו של הנאשם הספציפי שבפניי אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 21 יום מיום מעצרו שהוא 4/11/15.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 3 שלושה חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה כדן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ"ז חשוון תשע"ו, 09/11/2015 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת

